A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2009. december 17.*

A C-586/08. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Olaszország) a Bírósághoz 2008. december 29-én érkezett, 2008. július 9-i határozatával terjesztett elő az előtte

Angelo Rubino

és

a **Ministero dell'Università e della Ricerca**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nyolcadik tanács),

tagjai: C. Toader tanácselnök, K. Schiemann (előadó) és P. Kūris bírák,

* Az eljárás nyelve: olasz.

főtanácsnok: N. Jääskinen,
hivatalvezető: R. Grass,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– A. Rubino képviseletében F. Brunello avvocato,

– az olasz kormány képviseletében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: F. Quadri avvocato dello Stato,

– a görög kormány képviseletében E. Skandalou és S. Vodina, meghatalmazotti minőségben,

– a szlovák kormány képviseletében B. Ricziová, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Közösségek Bizottsága képviseletében H. Støvlbæk és L. Prete, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EK 3. cikk (1) bekezdése c) pontjának és az EK 47. cikk (1) bekezdésének, valamint a szakmai képesítések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (HL L 255., 1. o.) az értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet az A. Rubino és a Ministero dell'Università e della Ricerca (az egyetemekért és a kutatásért felelős minisztérium, a továbbiakban: minisztérium) között amiatt folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő, hogy ez utóbbi elutasította A. Rubino kérelmét a nemzeti tudományos alkalmassággal rendelkező személyeknek a minisztérium által vezetett jegyzékébe történő felvétele iránt.

Jogi háttér

A 2005/36 irányelv

3 A 2005/36 irányelv a korábbi irányelvek rendelkezéseit szervezi át és ésszerűsíti, valamint többek között a legalább hároméves szakoktatást és szakképzést lezáró felsőfokú oklevelek elismerésének általános rendszeréről szóló, 1988. december 21-i 89/48/EGK tanácsi irányelv (HL 1989. L 19., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 337. o.) és a 89/48/EGK irányelvet kiegészítve, a szakoktatás és szakképzés elismerésének második általános rendszeréről szóló, 1992. június 18-i 92/51/EGK tanácsi irányelv (HL L 209., 25. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet,

2. kötet, 47. o.) helyébe lép. A 2005/36 irányelv (14) preambulumbekezdése szerint az általa elvégzett átdolgozás nem érinti a 89/48 és a 92/51 irányelv által létrehozott elismerési mechanizmust.

4 A 2005/36 irányelv 2. cikkének (1) bekezdéséből következően az irányelvet a tagállamok minden olyan állampolgárára alkalmazni kell, aki egy attól eltérő tagállamban kíván „szabályozott szakmát" gyakorolni, mint amelyben szakmai képesítését szerezte.

5 A 2005/36 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja a következő fogalommeghatározásokat tartalmazza:

„Ezen irányelv alkalmazásában:

a) »szabályozott szakma«: olyan szakmai tevékenység vagy szakmai tevékenységek csoportja, amely gyakorlásának a megkezdése, gyakorlása vagy gyakorlásának valamelyik módja, közvetlenül vagy közvetve, meghatározott szakmai képesítéssel való rendelkezéshez kötött törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések alapján; a gyakorlás módjának minősül különösen a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések által adott szakmai képesítéssel rendelkező személyek számára fenntartott szakmai cím használata. […]

b) »szakmai képesítés«: előírt képesítés megszerzését tanúsító okirattal, a 11. cikk a) pontjának i. alpontjában említett képzettségi tanúsítvánnyal és/vagy szakmai tapasztalattal tanúsított képesítés".

6 A 2005/36 irányelv 11. cikkének címe „Képesítési szintek”. E 11. cikk a) pontjának i. alpontja értelmében:

„A 13. cikk alkalmazásában a szakmai képesítések az alábbiakban meghatározott szintek szerint csoportosíthatók:

a) olyan képzettségi tanúsítvány, amelyet a saját tagállamnak az e tagállam törvényi, rendeleti, vagy közigazgatási rendelkezései alapján kijelölt illetékes hatósága bocsátott ki, a következők alapján:

i. […] előzetes képzés nélküli meghatározott vizsga […]”

7 A 2005/36 irányelv „Az elismerés feltételei” címet viselő 13. cikke (1) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„Ha egy szabályozott szakma gyakorlásának megkezdését vagy gyakorlását a fogadó tagállam meghatározott szakmai képesítés megszerzéséhez köti, ennek a tagállamnak az illetékes hatósága a tagállam saját állampolgáraira alkalmazottakkal azonos feltételek mellett köteles engedélyezni az adott szakma gyakorlásának megkezdését és gyakorlását olyan kérelmezők számára, akik olyan képzettségi tanúsítvánnyal vagy előírt képesítés megszerzését tanúsító okirattal rendelkeznek, amelyet egy másik tagállam követel meg ahhoz, hogy területén az adott szakma gyakorlását megkezdhessék, illetve az adott szakmát gyakorolhassák.

A képzettségi tanúsítványnak, illetve az előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratnak a következő feltételeket kell kielégítenie:

[…]

b) a fogadó tagállamban megkövetelt, a 11. cikkben leírt szakmai képesítési szintet közvetlenül megelőző alacsonyabb képesítési szinttel legalább egyenértékű szakmai képesítési szintet tanúsít.”

A nemzeti szabályozás

8 2007. november 6-án került elfogadásra a 206. sz. törvényerejű rendelet (decreto legislativo n. 206. – Attuazione della direttiva 2005/36/CE relativa al riconoscimento delle qualifiche professionali, nonché della direttiva 2006/100/CE che adegua determinate direttive sulla libera circolazione delle persone a seguito dell’adesione di Bulgaria e Romania, (a GURI 2007. november 9-i 261. számának rendes kiegészítése, a továbbiakban: 206/2007. sz. törvényerejű rendelet), amely a szakmai képesítések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK irányelvet, valamint a személyek szabad mozgása területén elfogadott egyes irányelveknek Bulgária és Románia csatlakozása tekintetében történő kiigazításáról szóló, 2006. november 20-i 2006/100/EK irányelvet hajtja végre.

9 E törvényerejű rendelet azonban, a kérdést előterjesztő bíróság általi értelmezése szerint, nem alkalmazható az egyetemi oktatói foglalkozás esetében.

10 Olaszországban e foglalkozás gyakorlásának megkezdéséhez semmilyen előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat és szakmai tapasztalat nem szükséges.

11 Az egyetemi oktatók kiválasztásának folyamatát az egyetemi oktatókra és kutatókra vonatkozó új rendelkezésekről, és az egyetemi oktatók felvételének átszervezésével a kormány megbízásáról (legge n. 230 –Nuove disposizioni concernenti i professori e i ricercatori universitari e delega al Governo per il riordino del reclutamento dei professori universitari) szóló, 2005. november 4-i 230. sz. törvény (a GURI 2005. november 5-i 258. száma, a továbbiakban: 230/2005. sz. törvény), valamint a 2005. november 4-i 230/2005. sz. törvény 1. cikke (5) bekezdésének megfelelően az egyetemi oktatók felvételére vonatkozó szabályozás korszerűsítéséről (Riordino della disciplina del reclutamento dei professori universitari, a norma dell'articolo 1, comma 5 della legge 4 novembre 2005, n° 230) szóló, 2006. április 6-i 164. sz. törvényerejű rendelet (a GURI 2006. május 3-i 101. száma; a továbbiakban: 164/2006. sz. törvényerejű rendelet) szabályozza.

12 A 230/2005. sz. törvény 1. cikkének (5)–(9) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(5) Az egyetemi oktatók felvételére vonatkozó szabályozás korszerűsítése, valamint a betöltendő feladatkör jellegének megfelelő kiválasztás biztosítása érdekében a kormány felhatalmazást kap arra, hogy a jelen törvény hatálybalépésétől számított hat hónapon belül, és az egyetemi autonómia tiszteletben tartásával, az alábbi elveknek és fő szempontoknak megfelelő törvényerejű rendeletet vagy rendeleteket fogadjon el:

a) Az oktatásért, az egyetemekért és a kutatásért felelős miniszter minden év június 30. előtt rendeletben állapítja meg tudományáganként és szakágazatonként a [NTA] megszerzésére irányuló eljárást, külön a rendes egyetemi tanárok és az egyetemi docensek vonatkozásában, meghatározva különösen a következőket:

1) azon szabályokat, amelyek alapján megállapítandó, hogy kategóriánként és szakágazatonként az egyetemek igényeire tekintettel legfeljebb hány személy kaphatja meg az [NTA]-t, ezt a számot az egyetemek jelölik meg, amelyet növelni kell egy maximum 40%-os együtthatóval, az anyagi fedezet biztosításával, és azzal a feltétellel, hogy az [NTA] nem foglalja magában az oktatáshoz való hozzáférés jogát; szintén meg kell állapítani az egyetemeken tartandó alkalmassági vizsgára való behívókra, azok lebonyolítására és eredményére vonatkozó eljárásokat és határidőket, biztosítva a vizsgabizottság

aktusainak és határozatainak nyilvánosságát, az [NTA]-val rendelkező személyek számára kategóriánként minden ötéves időszakban legalább egy álláshelyet fel kell ajánlani;

[…]

6. Azok az alkalmasnak ítélt jelöltek, akik a már megszervezett eljárásokban nem kaptak további meghívást, vagy akik ügyiratát jóváhagyták, megőrzik az [NTÁ]-t az annak odaítélésétől számított öt éven át. A versenyvizsgán átment, alkalmasnak ítélt oktatóknak az egyetemek általi kinevezése a rendes egyetemi tanári és egyetemi docensi állásokba […] minden esetben kizárólag az eljárási szabályok tiszteletben tartásával történhet […]

[…]

8. Az egyetemek a rendes egyetemi tanári és docensi állásokat saját szabályzatukban meghatározott eljárás szerint töltik be, amely biztosítja a jelöltek összehasonlító értékelését, az aktusok nyilvánosságát, és amelyben csak az 5. cikk a) pontj[ában] említett szerinti a nemzeti tudományos alkalmassággal rendelkező személyek vehetnek részt […].

9. Az […] egyetemek a rendes egyetemi tanári és egyetemi docensi állások 10%-át meg nem haladó arányban közvetlen kinevezéssel olyan külföldi vagy külföldön foglalkoztatott olasz szakkutatókat alkalmazhatnak, akik külföldön szereztek azonos szintű egyetemi oktatói alkalmassági címet […]”.

13 A 164/2006. sz. törvényerejű rendelet „Nemzeti tudományos alkalmasság” című 3. cikke szerint:

„(1) A [NTA] cím miniszteri rendelettel, ágazatonként, és a rendes egyetemi tanári illetve az egyetemi docensi kategóriák vonatkozásában külön megállapított eljárás eredményeként szerezhető meg.

(2) A [NTA] cím az azon jelöltekhez intézett felhívásban megállapított számok keretein belül ítélhető oda, akik a rendes egyetemi tanár kategória esetében „piena maturità scientificával”, az egyetemi docens kategória esetében pedig „maturità scientificával” rendelkeznek.

(3) A [NTA] cím birtoklása a törvény 1. cikkének (8) bekezdésében említett eljárásokban való részvétel kötelező feltétele, és nem jelent jogcímet az egyetemi oktatói álláshoz való hozzáférésre.

(4) A felvételi eljárásokban való részvétel céljából az [NTA] cím annak odaítélésétől számított négy éven át érvényes.”

14 A 164/2006. sz. törvényerejű rendelet „Az értékelő bizottságok tevékenysége” című 9. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az alkalmassági vizsga helye szerinti egyetemeken ülésező bizottságok megválasztják saját elnöküket, és meghatározzák a jelöltek összehasonító értékelésének általános szempontjait, valamint az arra irányuló eljárást, a hazai és nemzetközi szinten elismert paraméterek lehető legteljesebb mértékű alkalmazásával.

[…]

(3) A jelöltek tudományos teljesítményének, más tudományos címeinek, és pályafutásának – ideértve a pedagógiai tevékenységre és a szakmai illetve esetleg intézményi tapasztalatokra vonatkozó [információkat] – értékelése céljából bizottság a következő szempontokat veszi figyelembe:

a) a tudományos teljesítmény – ideértve a publikációkat és szabadalmakat, újításokat – eredeti és újszerű volta, valamint a módszertani pontosság;

b) a jelöltnek a közös munkákhoz való, analitikusan meghatározott egyéni hozzájárulása, amikor [e hozzájárulás] megállapítható;

c) a kutatócsoport vezetése és koordinálása;

d) a jelölt tevékenységének alkalmassága az eljárás tárgyát képező ágazatba tartozó tudományágak, vagy az általuk lefedett interdiszciplináris kérdések szempontjából;

e) a publikációk tudományos jelentősége és azok ismertsége a tudományos közösségben;

f) a tudományos teljesítmény időbeli folytonossága, tekintettel a szakágazaton belüli ismeretek fejlődésére;

g) az érintett szervezetek által igazolt pedagógiai munka jelentősége és jellemzői;

h) a klinikai és terápiás, valamint minden egyéb olyan szakmai vagy foglalkozási területen kifejtett tevékenységek jelentősége és jellemzői, amelyeken az azokhoz kapcsolódó tapasztalatok és képességek kifejezett követelményt jelentenek, vagy a jelölt általános profilját egészítik ki.

(4) A bizottság a jelölt tudományos teljesítményére, címeire és általános érdemeire vonatkozó értékelését az (1) és (3) bekezdés szerinti szempontokra való kifejezett utalással köteles elkészíteni.

(5) A tudományos teljesítmény és címek értékelését követően, az egyetemi docensi kategória alkalmassági vizsgáinak keretében a jelölteknek pedagógiai vizsgát kell tenniük, és tudományos teljesítményükre vonatkozó vitában kell részt venniük. A pályázati felhívás előírhatja, hogy e vizsgákat az összehasonlító értékelés nyelvén kell tartani. A rendes egyetemi tanári kategóriára vonatkozó vizsgák [keretében] a jelöltek tudományos teljesítményükre vonatkozó vitában vesznek részt, az egyetemi docensi képesítéssel nem rendelkező jelöltek pedig pedagógiai vizsgát is tesznek, amely az általános értékelésbe beleszámít.

[…]

(9) Tevékenységének befejeztével a bizottság, összehasonlító értékelést követően, tagjai többségével hozott határozattal kijelöli a nemzeti tudományos alkalmasság címre érdemesnek ítélt jelölteket, a pályázati felhívásban megjelölt határok között."

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

15 A. Rubino olasz állampolgár 1991-ben megkezdett egyetemi tevékenységének befejeztével a Hamburgi Egyetem (Németország) geofizikai tudományok karán oceanográfia tárgyból 2005-ben „habilitációt" (facultas legendi), valamint „Lehrbefugnist" (venia legendi) szerzett. E címek tanúsítják alkalmasságát arra, hogy rendes egyetemi tanárként (Ordinarius) a német felsőoktatási rendszerben oktasson.

16 A. Rubino jelenleg oceanográfus–fizikusként dolgozik a velencei Ca' Foscari Egyetemen (Olaszország), és 1999 óta szerepel az egyetemi kutatók olasz nyilvántartásában.

17 A. Rubino 2007. szeptember 14. óta több alkalommal kérte Németországban megszerzett képesítése olaszországi elismerését, és ennek következtében felvételét a nemzeti tudományos alkalmassággal rendelkező személyek különleges jegyzékbe.

18 A minisztérium azonban 2008. január 23-i határozatával elutasította e különböző kérelmeket. A miniszétrium vitatja, hogy a Németországban adományozott „Lehrbefugnis" megnevezésű képesítés pontosan megfelelne az olasz egyetemi rendszer szerinti nemzeti tudományos alkalmasságnak, és úgy vélte, hogy a 206/2007. sz. törvényerejű rendelet nem alkalmazható, mivel Olaszországban az egyetemi oktatói foglalkozás nem tartozik a szabályozott szakmák közé, hiszen versenyvizsga útján felvett alkalmazottakat érint, és a versenyvizsgán való részvételhez nincs szükség meghatározott képzettséghez kapcsolódó címre.

19 A. Rubino e minisztériumi határozat ellen keresetet nyújtott be a Tribunale Amministrativo Regionaléhoz (Latium tartományi közigazgatási bíróság), arra hivatkozva, hogy az ellentétes a közösségi joggal, többek között a 2005/36 irányelvvel.

20 A Tribunale amministrativo regionale del Lazio, mivel úgy vélte, hogy kétséges az olasz szabályozás közösségi joggal való összeegyeztethetősége, úgy határozott, hogy felfüggeszti az előtte folyamatban lévő eljárást, és a következő kérdést terjeszti előzetes döntéshozatalra a Bíróság elé:

„Ellentétes-e a személyeknek és szolgáltatásoknak a[z Európai] Közösség tagállamai közötti szabad mozgását gátló akadályok eltörlésének valamint az oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismerésének az [EK] 3. cikk (1) bekezdése c) pontjában, és az [EK] 47. cikk (1) bekezdésében, valamint a […] 2005/36 […] irányelv rendelkezéseiben foglalt közösségi elveivel a […] 206/2007. sz. törvényerejű rendelet[hez] hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely a szakmai képesítések elismerése tekintetében az egyetemi oktatókat kizárja a szabályozott szakmák köréből?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

21 A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint Olaszországban sem előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat, sem szakmai tapasztalat nem szükséges az egyetemi oktatói foglalkozáshoz való hozzáféréshez vagy annak gyakorlásához.

22 A feltett kérdés ezért úgy értendő, hogy az lényegében arra irányul, az a tény, hogy e foglalkozáshoz való hozzáférés azon jelöltek számára van fenntartva, akiket kiválasztottak a nemzeti tudományos alkalmasság cím odaítélését eredményező kiválasztási eljáráshoz hasonló eljárás végén, azzal a következménnyel jár-e, hogy az említett foglalkozás a 2005/36 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti szabályozott szakmának minősül.

23 E tekintetben megjegyzendő, hogy a 2005/36 irányelv értelmében vett szabályozott szakma fogalmának meghatározása a közösségi jog hatálya alá tartozik (a 89/48 irányelvet illetően lásd analógia útján a C-234/97. sz. Fernández de Bobadilla ügyben 1999. július 8-án hozott ítélet [EBHT 1999., I-4773. o.] 14. pontját és a C-285/01. sz. Burbaud-ügyben 2003. szeptember 9-én hozott ítélet [EBHT 2003., I-8219. o.] 43. pontját).

24 A 2005/36 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének a) pontjából következik, hogy a szabályozott szakma olyan szakmai tevékenységet jelent, amely gyakorlásának a megkezdése, vagy gyakorlása, közvetlenül vagy közvetve, meghatározott szakmai képesítéssel való rendelkezéshez kötött törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések alapján.

25 A 2005/36 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének b) pontja és 11. cikke a) pontjának i. alpontja értelmében az érintett szakmai képesítések többek között előírt képesítés megszerzését tanúsító okirattal, vagy előzetes képzés nélküli meghatározott vizsga alapján kibocsátott képzettségi tanúsítvánnyal tanúsított képesítések.

26 A. Rubino arra hivatkozik, hogy a nemzeti tudományos alkalmasság ilyen, a 2005/36 irányelv 11. cikke a) pontjának i. alpontja értelmében vett, előzetes képzés nélküli meghatározott vizsga alapján kibocsátott képzettségi tanúsítványt jelent. Ebből azt vezeti le, hogy ezen irányelv 3. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti szakmai képesítésről van szó, következésképpen az említett irányelv 3. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében az egyetemi oktatói foglalkozás Olaszországban szabályozott szakma. A. Rubino ebből azt a következtetést vonja le, hogy az irányelv 13. cikke (1) bekezdése alapján Németországban szerzett képesítése jogosulttá teszi arra, hogy felvegyék a nemzeti tudományos alkalmassággal rendelkező személyek jegyzékébe.

27 Megjegyzendő azonban, hogy az ítélkezési gyakorlat értelmében az oklevelek elismerésének a 89/48 és 92/51 irányelvek által kialakított általános rendszerei nem alkalmazandók az álláshelyek betöltésére irányuló kiválasztási és felvételi eljárások megválasztására, valamint hogy e rendszerekre nem lehet hivatkozni a tényleges felvételhez való jog megalapozása érdekében. Az említett rendszerek ugyanis mind-

össze a valamely tagállamban megszerzett képesítések elismerésének kötelezettségét írják elő annak érdekében, hogy az azokkal rendelkező személyek jelentkezhessenek másik tagállamban kiírt állásajánlatra azon kiválasztási és felvételi eljárások szerint, amelyek ott a szabályozott szakmákhoz való hozzáférés tekintetében irányadók (ebben az értelemben, a 89/48 irányelvet illetően lásd a fent hivatkozott Burbaud-ügyben hozott ítélet 91. pontját). Ezek az elvek a 2005/36 irányelv elfogadásából eredő átszervezés és ésszerűsítés után is változatlanok maradnak.

28 Ezért a kérelmező nem hivatkozhat a 2005/36 irányelvre annak érdekében, hogy részben mentesüljön a kiválasztási és felvételi eljárás alól.

29 Márpedig a Bírósághoz benyújtott iratokból és a kérdést előterjesztő bíróság által idézett olasz szabályozásból következik, hogy a nemzeti tudományos alkalmasság megszerzése az egyetemi oktatók felvételére irányuló eljárásban az egyik kiválasztási szakaszt jelenti.

30 Ezen eljárás ugyanis két szakaszból áll, amelyek közül az elsőt a nemzeti tudományos alkalmasság megszerzése jelenti. E cím jogosultjainak nevét felveszik a nemzeti tudományos alkalmassággal rendelkezők jegyzékébe, majd ezt követően, a kiválasztási eljárás második szakaszában megpályázhatnak egy konkrét állást valamely egyetemen, következésképpen egyetemenként változó feltételek szerint nyerhetnek alkalmazást.

31 Konkrétabban, a nemzeti tudományos alkalmasság elnyeréséhez vezető kiválasztási eljárást illetően a 230/2005. sz. törvény 1. cikke (5) bekezdése a) pontjának i. alpontja, valamint a 164/2006. sz. törvényerejű rendelet 3. cikkének (2) bekezdése és 9. cikkének (9) bekezdése értelmében ezt a címet tudományáganként, az egyetemek által közölt szükségletekre tekintettel évente előre meghatározott számú személy kaphatja meg. Továbbá a 230/2005. sz. törvény 1. cikke (8) bekezdéséből és a 164/2006. sz. törvényerejű rendelet 9. cikkéből következik, hogy a kiválasztás a jelöltek összehasonlító vizsgálata alapján történik, nem pedig általános szempontok alapján. A 230/2005. sz. törvény 1. cikkének (6) bekezdése és a 164/2006. sz. törvényerejű rendelet 3. cikkének (4) bekezdése értelmében pedig a nemzeti tudományos alkalmasság korlátozott ideig érvényes.

32 Megállapítandó, hogy az a tény, hogy valakit kiválasztanak egy olyan eljárás végén, amelynek célja előre meghatározott számú személynek a jelöltek összehasonlító vizsgálata, nem pedig általános szempontok alapján történő kiválasztása, és amelynek révén szigorúan korlátozott ideig érvényes címet ítélnek oda, nem tekinthető a 2005/36 irányelv (1) bekezdésének b) pontja szerinti szakmai képesítés megszerzésének.

33 Ebben az összefüggésben az A. Rubino által hivatkozott azon körülmény, hogy a 230/2005. sz. törvény 1. cikkének (9) bekezdése megengedi az egyetemeknek, hogy az egyébként alkalmazandó szabályoktól eltérően az egyetemi tanári állások 10%-át meg nem haladó arányban közvetlen kinevezéssel olyan külföldi vagy külföldön foglalkoztatott olasz szakkutatókat alkalmazzanak, akik külföldön szereztek a nemzeti tudományos alkalmassággal azonos szintű címet, önmagában nem releváns a 2005/36 irányelvvel kapcsolatban előterjesztett kérdés megválaszolása szempontjából. Tény továbbá, hogy az alapeljárásban A. Rubino nem az említett eltérést engedő rendelkezésre hivatkozik, hanem a nemzeti tudományos alkalmassággal rendelkezők jegyzékébe anélkül történő felvételét kéri, hogy az irányadó nemzeti szabályozás által előírt kiválasztási eljárásban részt kellene vennie.

34 Mivel a feltett kérdés az EK-Szerződés alapvető szabadságokat érintő rendelkezéseire utal, emlékeztetni kell arra, hogy az EK 39. cikk és EK 43. cikk biztosítja a tagállami állampolgárok részére az állampolgárságon alapuló megkülönböztetés nélküli hozzáférés jogát a munkavállaláshoz vagy az önálló vállalkozói tevékenység folytatásához. Következésképpen a nemzeti hatóságok kötelezettsége különösen annak biztosítása, hogy egy olyan kiválasztási eljárás esetén, amely a nemzeti tudományos alkalmassággal rendelkezők jegyzékébe történő felvételt eredményezi, a más tagállamban megszerzett képesítéseket valódi értékük szerint elismerjék, és megfelelően figyelembe vegyék (lásd értelemszerűen a fent hivatkozott Burbaud-ügyben hozott ítélet 99. és 100. pontját).

35 A fenti megfontolásokra tekintettel ezért a feltett kérdésre az a válasz adandó, hogy az a tény, hogy valamely foglalkozáshoz való hozzáférés azon jelöltek számára van fenntartva, akiket olyan eljárás végén választottak ki, amelynek célja előre meghatározott számú személynek a jelöltek összehasonlító vizsgálata alapján, nem pedig

általános szempontok alapján történő kiválasztása, és amelynek révén szigorúan korlátozott ideig érvényes címet ítélnek oda, nem jár azzal a következménnyel, hogy az említett foglalkozás a 2005/36 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti szabályozott szakmának minősül.

36 Az EK 39. cikk és EK 43. cikk azonban megköveteli, hogy az ilyen eljárás keretében a más tagállamban megszerzett képesítéseket valódi értékük szerint elismerjék, és megfelelően figyelembe vegyék.

A költségekről

37 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nyolcadik tanács) a következőképpen határozott:

Az a tény, hogy valamely foglalkozáshoz való hozzáférés azon jelöltek számára van fenntartva, akiket olyan eljárás végén választottak ki, amelynek célja előre meghatározott számú személynek a jelöltek összehasonlító vizsgálata alapján, nem pedig általános szempontok alapján történő kiválasztása, és amelynek révén szigorúan korlátozott ideig érvényes címet ítélnek oda, nem jár azzal a következménnyel, hogy az említett foglalkozás a szakmai képesítések elismeréséről szóló,

2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti szabályozott szakmának minősül.

Az EK 39. cikk és EK 43. cikk azonban megköveteli, hogy az ilyen eljárás keretében a más tagállamban megszerzett képesítéseket valódi értékük szerint elismerjék, és megfelelően figyelembe vegyék.

Aláírások